

[Jensen (Lillering).]

Jeg kan selvfølgelig godt forstaa, at Det frie Folkeparti har ønsket at komme de Landmænd til Hjælp, der er i denne vanskelige Situation, men jeg kan ikke gaa med til, at Spørgsmaalet ordnes paa den af dem foreslaaede Maade, selv om det er nok saa velment fra de Herrers Side. Jeg maa holde for, at den Maade, paa hvilken det løses i Ministerens Forslag, er den rigtigste; derved skabes der en Mulighed for de Landbrugere, som har faaet denne Hjælp, for at klare sig. Selv om man kan sige, at Vejen er spærret opad, at der ikke kan læsses flere Prioriteter ovenpaa, og saa vil man forsøge at gaa den anden Vej, at sætte dem ind foran; den Vej kan man ikke fortsætte ad, og derfor kan jeg ikke anbefale nævnte Lovforslag, men maa fraraade det. Jeg vil for øvrigt gerne føje til til Det frie Folkepartis Overvejelse, om ikke det Lovforslag, som Landbrugsministeren har forelagt her i Dag, muliggør, at Partiet kan trække sit Forslag tilbage.

Jeg vil i denne Forbindelse spørge den højtærede Landbrugsminister, om ikke det er rigtigt, hvad der er hævdet over for mig, at Høstpantebreve kan medtages under Gældssaneringen for Landbrugere. Hvis dette er Tilfældet — og indtil det bliver afkræftet, vil jeg tillade mig at mene, at det er saadan —, er det en Grund mere til, at man ikke kan imødekomme Det frie Folkepartis Krav om Fortrinsstilling for Laan til Indfrielse af Høstpantebreve.

De samvirkende danske Landboforeninger og Husmandsforeninger samt De danske Købmandsforeninger har tiltraadt Ministerens Lovforslag, og jeg anbefaler det til Tingets velvillige og hurtige Behandling.

Lovforslaget om Fortrinsret i Høsten for 1937 kan jeg vist godt indskrænke mig til at anbefale. Jeg tror, der er god Grund til at fortsætte med denne Lovgivning; det ser jo ikke saaledes ud, at man kan lade den falde. Da Forslaget er ligegyldende med den gældende Lov, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder. Jeg anbefaler altsaa de to af Landbrugsministeren fremsatte Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Løje: Det forekommer mig, at det er en noget ejendommelig Arbejdsmaade, vi efterhaanden har faaet i dette høje Ting. Her sætter man tre Lovforslag til Behandling, uden at der er givet Tid til nærmere Overvejelse af Spørgsmaalene, og det er

dog Forslag, som har en ret gennemgribende Betydning for mange Mennesker, mange Tusinde meget haardt ramte Mennesker. Derfor kunde der være Grund til, at vi fik Lejlighed til at gennemtænke dem og se lidt nøjere paa, om der var andre Udveje end de her foreslaaede.

Jeg tillod mig ved Lovens Behandling i forrige Rigsdagssamling at beklage, at vi Aar efter Aar skal beskæftige os med denne Form for Lovgivning. Det er jo et Udtryk for, at de Bestræbelser, Regeringen har udfoldet for at komme Landbrugserhvervet til Hjælp, har været og fremdeles er fuldkommen utilstrækkelige. Der er lappet lidt hist, og der er lappet lidt her, men man er ikke naaet ind til Ondets Rod. Jeg synes, det er paa Tide, at Regeringen erkender dette og holder inde med alle de smukke Talemaader om alt det, den har gjort til Støtte for vor stort Lands Hovederhverv.

Der foreligger jo nu gode Muligheder for øget Afsætning af vore vigtigste Eksportvarer, saa vidt man da forstaa, og dermed øget Produktion og øget Virksomhed i Landbrugserhvervet, og den høje Regering kan være overbevist om, at de danske Landbrugere — det gælder de danske Husmænd, det gælder Gaardmændene, det gælder ogsaa de større Jordbesiddere, det gælder alle, der dyrker den danske Jord — knytter store Forhaabninger til disse øgede Afsætningsmuligheder, og netop i disse Dage følger man Regeringen med spændt Opmærksomhed og iagttager nøje, hvad Regeringspartierne gør for at udnytte de foreliggende Muligheder. Det, vi fra Landbrugets Side ønsker, er nemlig først og fremmest at faa Lejlighed til selv at arbejde os ud af Vanskelighederne, saa at vi efterhaanden kan blive fri for al denne Lovgivning, som vi nu, f. Eks. i Dag, beskæftiger os med: Henstand, Fortrinsret og alt, hvad dermed staaer i Forbindelse. Det er kun og kan kun være en Nødhjælp, og i det lange Løb fører det ikke til et Resultat af Betydning; det er kun henholdende og kan ikke komme til at virke paa nogen anden Maade.

Som Forholdene desværre fremdeles er, og navnlig paa Baggrund af den rent ud katastrofalt ringe Høst, der mange Steder har været i 1936, kan vi desværre heller ikke i Aar komme bort fra denne Lovgivning, og Partiet Venstre vil naturligvis heller ikke uden disse Forhold modsætte sig det. Vi vil tilsige vor Medvirkning til en Forlængelse af Loven om Høstpantebreve i den Skikkelse, hvori den her er forelagt. Vi vil imidlertid gerne have dette